

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לבנות "עין חמד" - מקלרת ציון

פְּרִשְׁת יִתְרוֹ - תַּפְקִידָה נְשָׁל עֶקְרַת הַבַּיִת

"כֹּה תֹאמַר לְבַיִת יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל" (שמות יט, ג)

"ועליהן מקונן הנביא באיכה (ב, כ): "רָאָה ה' וְהִבִּיטָה לְמִי עוֹלָלָתָ כֹּה אִם תֹּאכְלֶנָּה נְשִׁים פְּרָיִם". "לְמִי עוֹלָלָתָ כֹּה", רמז ל"כֹּה תֹאמַר לְבַיִת יַעֲקֹב", מחנכות אשר במקום למלא כראוי את תפקידן, "יְדֵי נְשִׁים רִחֲמָנִיּוֹת בְּשֵׁלֹו יִלְדֵיהֶן" (איכה ד, י) מרוב רחמים הן אינן מחנכות את ילדיהן כנדרש ו'מבשלות' אותם, אוי לדור שאלו הם בניו'."

שלמה המלך כותב: "חֲכָמוֹת נְשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה" (משלי יד, א) כשהאישה צדיקה ויראת שמים, היא מדרבנת את בעלה ללכת ללמוד תורה, לקום לתפילה בזמן וכו', היא השומרת על צורת הבית. וזה מה שכתב: "שִׁמְעַת בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִיָּה וְאֵל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אִמָּךְ" (משלי א, ח) - מה שהילד ספג בקטנות מחינוכה של אימא שהיא עקרת הבית- עיקרו של בית.

משום כך, כשבא הקב"ה לתת את התורה, הורה למשה רבינו לדבר קודם עם הנשים, כדי שתדענה מה יש בתורה, ורק לאחר מכן לפנות אל האנשים.

מסופר על טייס חילוני שעוד קודם שחזר בתשובה, לא פיספס קריאת שמע על המיטה, וכשנשאל לפרש הדבר אמר, היות ואימא שלו הייתה קוראת איתו קריאת שמע מדי לילה כשהיה ילד, זה מה שנשאר לו.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פירש רש"י הקדוש: 'לבית יעקב'- אלו הנשים, תאמר להן בלשון רכה.

חז"ל אמרו (ברכות סא.): "מנוח עם הארץ היה, שהלך אחר אשתו", ולפי זה צריכים להבין, מדוע כאן בקבלת התורה, הקדים הכתוב את 'בית יעקב' שהן הנשים, 'לבני ישראל' שהם הגברים?

המהרש"א (סוטה כא ע"ב) תירץ: הואיל והאישה נמצאת רוב הזמן בבית, תפקידה הוא לחנך את הילדים, היא זו שמחנכת את בניה ושולחת אותם ללמוד תורה, והיא זו הנוטלת את ידיהם עם שחר ומברכת איתם ברכות. מוטל עליה תפקיד משמעותי ואחראי בגידולם לתורה ולמצוות, יותר מן הבעל, אשר קם וממהר לעסקיו, מבלי לדעת מה ילדיו עושים אחרי שיצא מהבית.

לכן הקדים הכתוב את הנשים לגברים, ויש לדרוש את הפסוק כך: "כֹּה תֹאמַר לְבַיִת יַעֲקֹב" - לאישה, כדי שהיא "תִּגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל"- תחנך ותדריך את הילדים, ואין הכוונה שמשה רבינו יגיד גם לגברים.

וכן אומר המדרש (רבה כח, ב): "כדי שיהיו מנהיגות את בניהן לתורה", ולפיכך כותב רבינו בחיי, רגילות הנשים להתפלל בשעת הדלקת הנרות על חינוך הבנים, והן מבקשות שכשם שבהדלקת הנרות הן הוסיפו אור, כך הן תזכינה בבנים צדיקים ומאירים בתורה.

מוסיף הרב 'פרדס יוסף': "לא כל הנשים זוכרות את התפקיד האמיתי שלהן, ויש ביניהן כאלו המחנכות את ילדיהן לכל דבר שהוא, פרט לתורה..."

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רוחן אברהם וב"מ
קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
משפ' שטרית
נועם יצחק בן רחל ברכה
רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב
אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש כדורי
אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
נתנאל בן ג'ינה
אסף בן סופיה
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
אנאל חביבה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
רונית בת סימי
יוסף בן רחמה
אילן בן ג'וליאט
דוד עומרי בן יהודית
מאיר בן שרית ואליהו
שמעון בן שולמית
אורן בן נעמי
מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר
נועה בת מזל טוב
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אליהו זרי בן ימנה
רחל מרים בת יהודית
משה מנחם בן רחל
אורן בן נעמי
דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניזרי בת סוטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זהרה
עינת בת רחל ברכה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
יצחק בן חנון
זהבה בת שושנה רייזל
נעימה בת שרה
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

- העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל
- לרפואה שלימה לנוריאל בו אסתר
- לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

- זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
- לרפואה שלימה ציון בן צ'חלה והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
- להצלחת אלי ברוט ומשפחתו

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	רבין חס
י"ט	16:32	17:45	18:18
כ"א	16:48	17:41	18:14
חיים	16:48	17:41	18:14
כ"ב	16:52	17:45	18:17

שואל ומשיב בהלכה – בשול אחר אפיה וצליה- חלק ב'

מהו כלי ראשון וכן האם מותר בשבת לתת פת בתוך כלי ראשון?

שאלה: אס'ס

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

תשובה: אס'ס

כלי ראשון הוא הכלי, שבו נתבשל התבשיל על האש, ומבשל כל דבר הניתן לתוכו, כל זמן שהיד סולדת בו. **הערה:** אולם אם אינו בחום שהיד סולדת אינו מבשל, משנה ברורה (סימן שיח ס"ק טד).

ולכן, אין לתת לתוכו תבלין או שאר דברי מאכל שיש בהם איסור בישול. **מקורות:** שו"ע (סימן שיח ס"ט). וכל זמן שהכלי חם בשיעור יד סולדת אף שכעת אינו על האש, דינו ככלי ראשון.

מאחר שאין בישול אחר אפיה, מותר לתת פת או קרוטונים ושקדי מרק מוכנים לאכילה, אף בתוך כלי ראשון. **הערה:** היות ולדעת השו"ע אין בישול לאחר טיגון, וכמ"ש בשו"ת יביע אומר ה"ח (ס"ו ס"ה). וכן כתב בספרו חזון עובדיה - שבת (כרך ד עמוד שכא) וז"ל: אטריות המטוגנות הנמכרות ומוכנות לאכילה, וכן שקדי מרק מותר ליתנם ברטב חם כדי לרכנם. עכ"ל.

וכאשר הסיר עומד על גבי הפלטה, אין איסור "מיחזי כמבשל". וע"ע להגרש"ז אויערבך בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"א הערה ר"ב) להתיר בכלי שני, כי הטיגון בריבוי שמן נחשב לבישול, ואין איסור בישול אחר בישול. ובספר שולחן שלמה (סימן שיח אות כז) כתב, אטריות המטוגנות בשמן, וכן שקדי מרק, מותר לתת אותם בשבת אפילו בכלי ראשון, שהועבר מעל האש, כי הטיגון, שנעשה בריבוי שמן, נחשב לבישול, דמה לי בישול במים מה לי בשמן. ואין בישול אחר בישול.

ולדעת בני אשכנז יש להחמיר בפת אפילו בכלי שני, כל זמן שהיד סולדת. **הערה:** הרמ"א שם. וכן פסק המשנה ברורה (ס"ק מז). וכ"פ בשו"ת שבט הלוי ח"י (סימן סג), ומכל מקום בכלי שלישי יש להקל. וע"ע בשו"ת שבט הלוי ח"ז (סימן יב אות ד). אולם לענין שקדי מרק בכשרות בד"ץ עדה החרדית שעוברים תהליך טיגון בשמן עמוק, דינו כבישול ומותר בכלי שני, ואין צריך להחמיר כמו לענין בישול אחר אפיה.

ושוב ראיתי בספר ישא יוסף להגר"י אפרתי (ח"ב חאו"ח סימן צא), שהביא כן משמיה דהגר"ש אלישיב זצ"ל. ע"ש. וכן הדין לענין קרוטונים למרק המיוצר על ידי חברת "אוסם" שעובר טיגון בשמן עמוק. אולם קרוטונים המיועדים לסלט, אינם מטוגנים אחר האפיה, ולכאורה יש להחמיר לבני אשכנז מדין בישול אחר אפיה בכלי שני שהיד סולדת.

אולם דבר שנאפה כבר ואינו ראוי לאכילה, יש בו משום בישול. ולפיכך פתיתים או אטריות וכדומה, שאחר האפייה מייבשים אותם בחום רב, כדי שיעמדו ימים רבים, אסור ליתנם בשבת בתוך כלי ראשון, שהוסר מן האש.

כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ

כבוד רב והכרת הטוב רחש הגאון רבי ישועה בסיס זצ"ל (שהיה דיין ומקובל ושימש כראש רבני תוניסיה) כלפי הוריו שגידלוהו והושיבוהו על ברכי תלמידי חכמים, ובזכותם נהיה גדול בישראל. והיה מכבדם בכבוד גדול עד כדי מסירות נפש. יעיד על כך המעשה הבא:

היה זה ליל שבת חורפי וגשום בשלהי חודש טבת. רבינו שב מן התפלה בבית הכנסת ומיהר לסור אל בית אימו, הרבנית מסעודה. מדי ליל שבת לפני הקידוש, מקפיד היה לבקר אותה ולדרוש בשלומה, לומר 'שלום עליכם', פרק 'אשת חיל', וכן את פרק הזוהר הקדוש 'זכור את יום השבת לקדשו', ואת הפיוט שחיבר רבינו האריז"ל הקדוש – 'אזמר בשבחין' - אותו השמיע בנעימה מיוחדת, רוויית כיסופין וגעגועים לשבת מלכתא.

אך הפעם, כאשר הגיע אל פתח הבית, היטה את אוזנו, ולא שמע את התכונה הרגילה של עריכת השולחן וסידור כליו. הבין הרב כי אימו הקשישה נרדמה בעייפותה מעמל יומה. מאחר שלא רצה להפריעה ולהקים רעש, נותר מעבר לדלת. הוא עמד בחצר הבית כשרוח קרה סוערת, בחֶזְקָה על פניו מנשבת, ומטרות העוז יורדים בזעף. גונן על ראשו בברדס גלימתו, והמתין עד אשר תקיץ אימו משנתה.

קור עז שרר באותה שעה בחוץ, רוחות עזות וזועפות נשבו בחזקה, סוחפים את כל הנקרה בדרכם. והנה, הבחינו כמה מן השכנים ברבם הגדול הממתין בחוץ, כשכולו נוטף מים מן הגשם שירד ללא הפוגה. תמהו על כך מאוד, יצאו עטנפים מכף רגל ועד ראש, ושאלוהו לפשר הדבר. הסביר להם, כי אימו ישנה, וממתין הוא, כי תתעורר. **השכנים, שלא הבינו את משמעות העניין, מיהרו והעירו את האם מתנומתה.**

מששמע זאת הרב, זעף ונזף בהם: "מדוע זה הערתם את אימי, הלא מצווים אנו על מצוות כיבוד אב ואם, ואני רציתי להמתין כי תתעורר מעצמה?!". השכנים הרכינו ראשיהם בבושה, וביקשו מחילה. אין ספק, כי הרושם העז של הדברים, נותר בליבם תקופה ארוכה, וכי למדו ממנו פרק חשוב בהלכות כיבוד הורים.

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

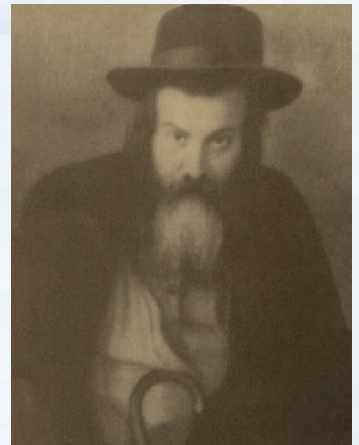
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הצדיק הרב משה קלירס זצ"ל

הרב משה קלירס זצ"ל - נולד ב-ז' באדר ה'תרל"ו (1876) בצפת. נקרא בשם 'משה' כיוון שאביו צפה, כי עתיד ילד זה ללמד תורה לעם ישראל, כדרך שלמד איתם משה רבינו תורה, שנתנה לו מסיני. עוד מילדותו ניכר כי לגדולות נוצר. ימים ולילות שקד על התורה בכל כוחותיו. היות ואביו היה עני מרוד ונרות חלב לא היו בנמצא, לפיכך, היה טובל סמרטוט בנפט ולומד לאורו. העשן גרם לו לכאב ראש והוא היה חובש לראשו מגבות לחות.

כאשר הרעב הציק לו ביותר (שכן בביתו לא היה ניתן למצוא פרוסת לחם) ניאות לקבל מאלמנה, שהתגוררה בסמוך לביה"כ של חסידי קרלין פרוסת לחם יבשה והמשיך ללמוד. בחורף בלילות, כשהקור חדר לעצמות, היה נודד לאחד מבתי הכנסת. את נרו נאלץ להסתיר מפני הרוח הנושבת, האהיל עליו במגבעתו, אותה הוסיף לחבוש לראשו, גם לאחר שהשלהבת יצרה בה שלושה חורים מפוייחים.

לאחר נישואיו בזיווג ראשון, עבר מצפת לטבריה והפך לחסיד סלונים. שם היה מרותק לחדרו ממוצאי שבת עד לערב שבת ולומד ברציפות. מדי יום הביאה אשתו את ארוחותיו, הניחה אותן על החלון ולא ראתה את פניו. שכנים הבחינו בכך, וכשהיה יוצא מחדרו היו מצביעים עליו וקוראים לעומתו: 'מלאך'. כשהרגיש בכך, הפסיק ממנהגו זה מיד ברוב ענוותנותו. בהמשך התבקש ע"י רבו מסלונים ללמד את בנו. ענוותן מופלא ושפל ברך.

שימש כרב הראשי האשכנזי של טבריה. בפקודת רבו, האדמו"ר מסלונים, ייסד בשנת ה'תרנ"ט את ישיבת 'אור תורה' בטבריה. העמיד תלמידים למאות, מהם גאונים וגדולי תורה. אהבתו לבני הישיבה הייתה עצומה. הסתפק במשכורת מועטה ביותר, שלא הספיקה אף פעם ללחם צר ומים לחץ וסירב בעקשנות ליהנות משום אדם בעולם. במאורעות ה'תרפ"ט נרצח בנו חיים אלישע. בסוף ימיו חלה ובפקודת הרופאים עבר לגור בשכונת קריית שמואל. נפטר ב-כ"ג בשבט ה'תרצ"ד (1934). חי כ-58 שנים. ציונו בטבריה.

אביו: ר' מאיר (שימש כחוצב קברים בצפת והיה עני מרוד). **מרבותיו:** האדמו"ר ר' שמואל וינברג מסלונים. **מתלמידיו:** ר' זליג וינברג. **נשותיו:** מרת דבורה (בתו של ר' יהודה לייב קסטלניץ, מחשובי חסידות סלונים בטבריה- זיווג ראשון), **ילדיו:** (מזיווג ראשון): ר' אברהם מרדכי. **ילדיו:** (מזיווג שני): ר' חיים אלישע הי"ד, ר' מאיר (מראשי חסידות סלונים), ר' ניסן. **מספריו:** **יטבור הארץ** - על תולדות טבריה **יתורת הארץ** - על מצוות התלויות בארץ **מורשת משה** - שו"ת.

ידידות כנה שררה בין רבה רבינו לבין הרב הספרדי, והיו שניהם מתבטלים איש בפני רעהו. באחת השבתות באו והודיעו לרבי משה קלירס, כי העירוב בעיר איננו כשורה. בירר הרב את הדברים ונדע לו, שהעירוב תוקן על פי הוראתו של הרב הספרדי ותחת פיקוחו. לאנשים, שבאו לפניו, אמר הרב בפסקנות: "העירוב כשר! אלא שאין זמני פנוי כרגע להסביר לכם את הטעם".

רבינו ידע, שעמיתו הרב טעה בהבנת הסוגיה. לפיכך ביום ראשון פנה לרב הספרדי, הרב יעקב זריהן ואמר: "הנני זקוק לעזרה של כבודו בעניין, שהוקשה לי בגמרא". יצאו שניהם לבית המדרש, למקום שהיה ריק מאדם. שם הוציא ר' משה מהארון את מסכת עירובין, והשניים התחילו ללמוד את הנושא בצורה מקיפה עד שהגיעו לנקודה האקטואלית הקשורה לעניין העירוב והחלו לפלפל בה.

לפתע תפס הרב הספרדי במה מדובר, והתחיל לצעוק: "אוי לי שטעיתי! בערב שבת האחרון תיקנתי את העירוב שלא כדו!" הרגיעו ר' משה ואמר: "אכן, לשם כך באתי לפני כבודו". ולשאלתו אף סיפר לו, שפסק שהעירוב אכן כשר, כאשר שאלוהו על כך. התפלא הרב "היתכן?"

חי"ך ר' משה ואמר: "מצוות עירוב היא מדרבנן בלבד, ואילו כבוד התורה וכבוד הבריות הוא מדאורייתא... ועוד לו הייתי פוסל את העירוב, מיד היו הולכים ועושים מזה מחלוקת, שתגיע עד לחילול ה'. לפיכך העדפתי לבוא בצורה כזו, כדי שכת"ר יעמוד לבד על טעותו".

פעם שכח השמש לאסוף את ארוחותיהם של בני הישיבה בעיר כדי להביאם לישיבה. מיד קרא הרב לחסיד המופלג ר' יואל אשכנזי וביקש ממנו להצטרף אליו. רבינו לא ראה כל פחיתות כבוד לעצמו לסובב על פתחי הבתים, לאסוף את הארוחות ולחזור עם שק כבד עמוס על כתפיו אל בית הישיבה אשר מחוץ לעיר, הדבר היה אצלו כה פשוט וטבעי.

כשסיפרו לרבינו פעם על פלוני, שזכה בחמישים אלף נאפוליוני זהב, הגיב בפשטות: "מסכן שכזה, פרידה חלושה, שהעמיסו עליה משא כה כבד של 50 אלף נאפוליונים..."

שבע מרורים היו מנת חלקו, אלא שהיו ייסוריו ערבים ומתוקים לחיכו וקיבל דין שמים באהבה, בכל עת. כשבנו חיים אלישע הי"ד נרצח בפרעות תרפ"ט, אמר בשובו מהלווייה: "ב"ה, שזכה להיהרג כיהודי חרדי".

כְּבוֹד הוֹרִים

הביאה חלילה לקיצור חיי אביה.

ביום היארצייט הראשון של החזון אי"ש, הביא בעלה הגאון ר' אברהם דב לביתם גיליון ובו תמונת מרן החזון אי"ש זצ"ל. כשראתה מרת שרה רבקה את התמונה, נבהלה מאוד, ושאלה את בעלה: "מי הוא האיש שבתמונה?", והשיב לה: "זוהי תמונתו של הגאון ר' אברהם ישעיהו קרליץ המכונה ה'חזון אי"ש' זצ"ל".

כששמעה תשובה זו, מיד נפלה האישה והתעלפה. לאחר שהעיר אותה בעלה מעלפונה ונרגעה מעט, שאל אותה: "מה קרה? מדוע גרמה לך תמונת החזון אי"ש להתרגשות רבה כל כך?".

בתחילה סירבה לגלות לו, בטענה, כי הוא יגחך עליה ועל חלומותיה, אבל לאחר שהפציר בה סיפרה כך: "לילה אחד, רואה אני בחלומי את אבי זצ"ל יושב בראש שולחן גדול, ואור גדול ונפלא היה בחדר".

"תלמידי חכמים יושבים סביב השולחן, ופניהם מבהיקים כזוהר הרקיע, ואבי מוסר לפניהם שיעור תורה. כל זמן השיעור לא ראה אותי אבי, רק כשסיים את השיעור הבחין בי. הוא התקרב אליי, כשחיוך גדול נסוך על פניו, ושני אנשים ליוו אותו, אחד מימינו והשני משמאלו".

"את האחד הכרתי", סיפרה הרבנית, "הלוא הוא היה אחי רבי יהודה לייב פרנק, שכבר לא היה אז בין החיים. ואת השני לא הכרתי, אבי התקרב אליי ואמר לי כך:

"ידעתי בתי ידעתי, כי יש לך ייסורי מצפון על שהוצאת אותנו מביתך, ואת חוששת שבגלל זה הלכתי לעולמי קודם זמני, אבל תדעי, שיצאת ידי חובת מצוות כיבוד אב ואם וכך היית צריכה לנהוג, וזה היה זמני להיפטר מהעולם. וגם אם היינו נשארים בביתך, הייתי נפטר בעת הזו".

"ולעדות שנכונים דבריי, הנני מבטיחך שבקרוב תיפקדי ויוולד לך ילד שיהיה לך ממנו הרבה נחת, (היה זה לאחר כארבע שנים שלא נולדו להם ילדים, והרופא אמר להם שלא יהיו להם יותר ילדים). ושני מלויי יהיו עדים על דבריי, והצביע על האנשים, שליוו אותו.

"לא ידעתי מיהו העד השני", סיימה הרבנית, "וכשראתי את תמונת החזון אי"ש, הבנתי, כי הוא היה העד השני שליווה את אבי!".

זאת אם כן הייתה סיבת התרגשותה הגדולה מתמונת מרן החזון אי"ש. דברי האב כמובן התקיימו במלואם, וכעבור כעשרה חודשים נולדה להם בת, שהיא וצאצאיה גרמו לה הרבה נחת וקדושה. (מתוך דברי הרב ישראל ליוש הי"ו)

כיבוד אב ואם של מרת שרה רבקה (בת הרה"ג ר' זאב פרנק זצ"ל, אחי הגאון ר' צבי פסח פרנק זצ"ל), היה לשם דבר בירושלים. כבר בהיותה כבת אחת-עשרה שנים בלבד עזבה את לימודיה בבית הספר כדי לסעוד את הוריה, שהיו חולים מאוד.

היא טענה, שכל מטרת בית הספר היא ללמוד כיצד לקיים מצוות ורצון ה', והנה כעת זימן ה' לידיה אפשרות לעסוק כל העת במצוות כיבוד אב ואם, אם כן, לשם מה עליה ללכת לבית הספר?

גם כאשר נישאה לבעלה, הגאון ר' אברהם דב אורבך זצ"ל (אחיו הצעיר של מרן הגאון הגדול רבי שלמה זלמן אורבך זצ"ל), המשיכה לכבד את הוריה, והגדילה לעשות, כאשר הכניסה את הוריה המבוגרים לביתה וטיפלה בהם במסירות אין קץ.

לאחר תקופה ארוכה, שבה גרו אצלה הוריה, והיא ובעלה התמסרו מאוד למילוי כל צרכיהם, הבחינו, כי אחד מילדיהם אינו מתפתח כראוי. הוא שכב כל העת על מיטתו בלא תזוזה מספיקה, והם חששו מאוד, שמא סובל ילדם מבעיה נוירולוגית.

בעלה הגאון ר' אברהם דב, היה לומד עם מרן החזון אי"ש זצ"ל בחברותא יחד עם הגאון ר' יהודה שפירא זצ"ל בכל יום שישי. בצר לו, פנה אל מרן החזון אי"ש ושאל אותו לאיזה רופא נוירולוג כדאי לפנות עם בנם.

החזון אי"ש ענה לו, שכיוון שספק גדול אם בכלל קיימת בעיה, לכן אין צורך לפנות לנוירולוג, אלא שיפנו לרופא משפחה רגיל, וה' הטוב יתן בפיו מענה נכון.

פנו ההורים במצוות רבם לרופא המשפחה, ולאחר בדיקה מקיפה, ענה להם הרופא כי הוא לא מוצא שום בעיה רפואית, וכנראה, הילד סובל רק מחוסר תזונה נכונה וחוסר תשומת לב מספקת.

כאשר שמעו זאת אחיה של הרבנית שרה רבקה, קבעו שכנראה כל זה קרה, כי היא עסוקה מאוד בטיפול בהורים, ולא מספיק שמה לב אל בנה הפעוט. הם החליטו כי היא לא תחזיק יותר את ההורים בביתה, ומצאו להם מקום אחר.

לאחר מספר חודשים מצאת ההורים מביתה, הסתלק אביה ר' זאב פרנק לבית עולמו. מאז, כל ימיה, היה ליבה נוקפה כי בשלה קרתה הרעה הזאת, כיוון שהוציאה אותו מביתה, והמקום החדש לא מילא את מקומה כראוי.

מחשבה עלתה בליבה, שאם הייתה משאירה אותו בביתה, אולי הוא היה עוד מאריך ימים, ולמעשה היא

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל אביבה בת איריון ע"ה גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון חי יזיי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן פרחא ז"ל אסתר בת נעמי ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה דניאל רפאל בן חגית ז"ל זילפה בת רנדה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אביבה לושי ע"ה אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה אלו בן סעדה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל נעמי בת כתון ע"ה שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל מרים בת בלה ע"ה אביחי בן אסתר ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל ע"ה שני בת אסתר ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יונה בן סעדה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל ע"ה שני בת אסתר ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה שמעון בן חנה ז"ל אלו בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה